

UZASADNIENIE

Powódka D. O. pozwem z dnia 14 kwietnia 2014r wnosila o ustalenie nieważności umowy jaką zawarła w dniu 12 sierpnia 2008r z poprzednikiem prawnym pozwanego tj (...) Oddział w Ł. z uwagi na nieważność koniecznych elementów umowy tj §13pkt3 i §10 ust3 umowy. Jej zdaniem banki fałszowały indeks LIBOR, a skoro ten indeks był fałszowany to również indeks (...) był fałszywy. Nie zgadzała się mechanizmem oprocentowania jej kredytu w oparciu o stawki LIBOR. Ustalenie sposobu wartości CHF na datę spłaty raty kredytu, jej zdaniem, narusza dobre obyczaje, bowiem kurs sprzedaży waluty określony w tabeli banku zawiera marżę kupna lub sprzedaży, która to wartość jest zależna wyłącznie od woli banku i nie jest przewidywalna dla drugiej strony umowy. W sytuacji jej umowy nie dochodzi do faktycznego zakupu przez bank waluty i jej sprzedaży klientowi dokonującemu spłaty raty, bowiem kwota kredytu została udzielona w złotych polskich i spłata następuje również w tej walucie, a wartość CHF przyjęta jest jedynie jako wskaźnik waloryzacji poszczególnych rat podlegających spłacie.

Pozwany (...) Bank SA w W. wnosil o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów, wskazując, że powódka nie wykazała istnienia interesu prawnego wytoczenia powództwa o ustalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

D. O. w dniu 12 sierpnia 2008r zawarła z (...) oddział w Ł. z siedzibą w K. (poprzednikiem (...) Bank SA w W.) umowę nr (...) o kredyt hipoteczny (k.5-10verte) . W świetle postanowień umowy kredyt był kredytem denominowanym na franki szwajcarskie (CHF), spłata kredytu odbywała się poprzez przeliczenie CHF na złotówki zgodnie z "Tabelą kursów" obowiązującą w Banku na dany dzień, a oprocentowanie ustalono według 3 miesięcznego wskaźnika LIBOR.

Ta umowa została rozwiązana przez wypowiedzenie jej przez bank,. Bank wystawił przeciwko D. O. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności. Następnie bank skierował na podstawie tego tytułu wykonawczego egzekucję do komornika (okoliczności bezsporne).

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie tj istnienie umowy łączącej strony, jej treści oraz jej rozwiązanie i egzekucja wierzytelności banku na podstawie tej umowy na podstawie tytułu wykonawczego jakim jest bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzone przez sąd w klauzule wykonalności były bezsporne, zatem sąd pominął wnioski powódki o to „by sąd w swym postępowaniu ustalił przy pomocy opinii biegłego czy wskazane przez bank okoliczności zmiany oprocentowania kredytu były też fałszywe” oraz „zobowiązanie przywołanych instytucji finansowych oraz Komisji Europejskiej do przedłożenia materiałów przeprowadzonych śledztw w sprawie fałszowania kursem LIBOR”, a także wnioski pozwanego o zwrócenie się do komornika o nadesłanie akt postępowania egzekucyjnego celem przeprowadzenia dowodu z bankowego tytułu egzekucyjnego i postanowienia sądu nadającego mu klauzulę wykonalności i o zeznania świadka. Powódka w uzasadnieniu pozwu wskazała, że toczy się egzekucja bankowa z nieruchomości objętej kredytem (k.2), co zdaniem sadu jest niczym innym jak potwierdzeniem twierdzeń banku o rozwiązaniu umowy i wystawieniu bankowego tytułu wykonawczego, a następnie zaopatrzeniu go przez sąd w klauzule wykonalności i wszczęcie na jego podstawie egzekucji. Skoro już w pozwie powódka wskazała te okoliczności, to prowadzącym jedynie do przewlekania postępowania jest wykazywanie tych okoliczności dokumentami (okoliczność bezsporna nie wymaga dowodu) i ustalenie dokładnej daty tych czynności.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną powództwa o ustalenie jest art.189k.p.c. zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Konieczną przesłanką rozstrzygnięcia powództwa o ustalenie jest ocena istnienia po stronie powodowej interesu prawnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2014 r., III CSK 182/13). Dokonanie jego oceny świadczy merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy. Interes prawnym dotyczy szeroko rozumianych praw i obowiązków. Interes prawny zachodzi wtedy jeżeli sam skutek jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego zapewni powodowi ochronę jego

prawnie chronionych interesów czyli definitywnie zakończy istniejący spór lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Przyjmuje się, że jest to obiektywna, czyli wywołana rzeczywistą koniecznością ochrony określonej sfery prawnej, potrzeba uzyskania przez stronę powodową odpowiedniej treści wyroku. Interes prawny istnieje wówczas, gdy istnieje niepewność stosunku prawnego lub prawa, wynikająca z obecnego lub przewidywanego ich kwestionowania lub naruszenia, zatem gdy zachodzi swoista potrzeba ich potwierdzenia, wynikająca z sytuacji prawnej w jakiej znajduje się powód (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 lipca 1972 r., III CRN 607/71, OSNC 1973, nr 4, poz. 64 i z dnia 22 września 1999 r., I PKN 263/99, OSNAP 2000, nr 2, poz. 36 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2014 r., III CZP 121/13).

Zarówno doktryna jak i orzecznictwo przyjęły, że roszczenie o świadczenie eliminuje interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie. Strona powodowa w niniejszej sprawie nie wykazała na czym polega jej interes prawny w zgłoszonym powództwie o ustalenie.

Strona kredytu bankowego nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie w zakresie spłaconych rat kredytu, a w sytuacji kredytu denominowanego lub indeksowanego do waluty innej niż waluta polska, odnośnie rat wymagalnych po 26 sierpnia 2001r (wejście w życie ustawy z dnia 29 lipca (...) zmiana ustawy prawo bankowe) również nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie, bowiem w sytuacji kredytu denominowanego lub indeksowanego do innej waluty niż waluta polska może go spłacać bezpośrednio w tej walucie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2015r IV CSK 362/14).

Zdaniem sądu powódce nie przysługuje również interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie nieważności umowy w związku ze stosowaniem przez pozwany bank zawyżonego oprocentowania jej kredytu, bowiem na datę wytoczenia powództwa łącząca strony umowa została rozwiązana, a roszczenie banku jest stwierdzone tytułem wykonawczym. W zaistniałej sytuacji powództw przysługuje powództwo przeciwegzekucyjne, a jeśli wierzytelność została wyegzekwowana to powództwo o zapłatę.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98k.p.c. Powódka uzyskała częściowe zwolnienie od kosztów sądowych tj w zakresie opłaty od pozwu ponad kwotę 400zł (k.46) i w tym zakresie nieuiszczone koszty sądowe na zasadzie art.113 ust1 w zw z art.101 ust3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd przejął na rzecz Skarbu Państwa. Zgodnie z art.108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia od obowiązku ich zwrotu przeciwnikowi, zasądzone koszty jakie poniósł bank to 7,38zł -notarialne poświadczenie pełnomocnictwa i 17zł opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.